

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про особливості припинення державних підприємств за рішенням
Фонду державного майна України

Цей Закон встановлює порядок та особливості припинення державних підприємств за рішенням суб'єкта управління на основі принципів законності, відкритості та прозорості.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) керуючий припиненням – фізична особа, призначена суб'єктом управління для здійснення процедури припинення шляхом реорганізації або ліквідації об'єкта припинення одноособово без створення комісії з припинення;

2) об'єкт припинення – державне унітарне підприємство (далі – державне підприємство), щодо якого суб'єктом управління прийнято рішення про припинення;

3) план-графік процедури припинення (далі – план-графік) – документ, розроблений керуючим припиненням, що містить заходи з припинення підприємства, строки їх виконання, а також інші відомості, визначені законодавством;

4) суб'єкт управління – Фонд державного майна України.

2. Інші терміни в цьому Законі вживаються у значеннях, наведених у Цивільному кодексі України, Господарському кодексі України, Законі України "Про управління об'єктами державної власності", інших законодавчих актах України.

Стаття 2. Законодавство, що регулює процедуру припинення за рішенням суб'єкта управління

1. Процедура припинення за рішенням суб'єкта управління регулюється цим Законом, Цивільним кодексом України, Господарським кодексом України, Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань" та іншими законами.

2. Припинення за рішенням суб'єкта управління державних підприємств, майно яких було продано у процедурі приватизації як єдиний майновий комплекс, здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених статтею 23 цього Закону.

3. Дія цього Закону не поширюється на державні підприємства, особливості управління якими встановлено окремими законами.

4. Законодавчі та інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

Стаття 3. Види припинення

1. Об'єкт припинення припиняється внаслідок реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації.

Стаття 4. Повноваження суб'єкта управління

1. Суб'єкт управління має право:

- 1) приймати рішення про припинення об'єктів припинення;
- 2) скасовувати прийняті рішення про припинення об'єктів припинення;
- 3) приймати рішення про продовження строку проведення процедури припинення;
- 4) здійснювати відбір, призначати та припиняти повноваження керуючого припиненням;
- 5) здійснювати контроль за діяльністю керуючих припиненням;
- 6) встановлювати додаткові заходи, що будуть невід'ємною частиною плану-графіка і є обов'язковими для здійснення припинення;
- 7) здійснювати компенсацію витрат керуючого припиненням, пов'язаних із здійсненням процедури припинення;

- 8) затверджувати:
- а) план-графік та зміни до нього;
 - б) проміжний ліквідаційний баланс (у разі ліквідації об'єкта припинення);
 - в) передавальний акт (у разі реорганізації об'єкта припинення шляхом злиття, приєднання чи перетворення);
 - г) розподільчий баланс (у разі реорганізації об'єкта припинення шляхом поділу);
 - ґ) пропозиції керуючого припиненням щодо подальшого ходу та завершення процедури припинення;
 - д) ліквідаційний баланс (у разі ліквідації об'єкта припинення);
 - е) кошторис витрат керуючого припиненням, пов'язаних із здійсненням процедури припинення;
 - є) порядок відбору, призначення та припинення повноважень керуючого припиненням;
 - ж) типову форму плану-графіка;
- 9) погоджувати умови реалізації майна об'єкта припинення;
- 10) погоджувати умови залучення керуючим припиненням третіх осіб для забезпечення здійснення процедури припинення;
- 11) виконувати дії, спрямовані на формування та передачу архівних документів об'єкта припинення до архівних установ у випадках, передбачених цим Законом;
- 12) одержувати інформацію та документи від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності та їх посадових осіб;
- 13) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Законом.

Розділ II. ПРАВОВИЙ СТАТУС КЕРУЮЧОГО ПРИПИНЕННЯМ

Стаття 5. Порядок відбору, призначення та припинення повноважень керуючого припиненням

1. Керуючий припиненням призначається за його згодою на основі конкурсного відбору.
2. Відбір, призначення та припинення повноважень керуючого припиненням здійснюються в порядку, визначеному суб'єктом управління.

Стаття 6. Вимоги до керуючого припиненням

1. Керуючим припиненням може бути призначена особа, яка відповідає одній із таких вимог:

1) має право здійснювати діяльність арбітражного керуючого та протягом останніх трьох років як арбітражний керуючий не притягалася до дисциплінарної, цивільно-правової, адміністративної чи кримінальної відповідальності;

2) перебуває у трудових відносинах з об'єктом припинення протягом останнього року на керівній посаді;

3) має досвід управління державним підприємством не менше одного року, за умови що протягом строку перебування на посаді керівника державного підприємства стосовно неї не застосовувалися дисциплінарні стягнення і вона не притягалася до цивільно-правової, адміністративної чи кримінальної відповідальності за незаконну діяльність, пов'язану з виконанням повноважень керівника або керуючого припиненням державного підприємства;

4) виконувала повноваження голови комісії з припинення (ліквідаційної комісії, комісії з реорганізації) або ліквідатора на час набрання чинності цим Законом.

2. Не може бути призначена керуючим припиненням фізична особа:

1) яка визнана судом обмеженою у цивільній дієздатності або недієздатною;

2) яка не здатна виконувати обов'язки керуючого припиненням за станом здоров'я;

3) яка перебуває у трудових відносинах із суб'єктом управління або, незалежно від тривалості, займала посаду будь-якого рівня в суб'єкті управління протягом останніх 12 місяців;

4) яка позбавлена права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю відповідно до рішення суду, що набрало законної сили;

5) яка внесена до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення (Реєстр корупціонерів);

6) яка має судимість;

7) до якої та/або членів сім'ї та близьких осіб якої застосовано спеціальні економічні або інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України "Про санкції";

8) яка та/або члени сім'ї якої є громадянами або резидентами держави, визнаної державою-агресором щодо України або державою-окупантом згідно із законодавством;

9) яка включена до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких запроваджені міжнародні санкції;

10) яка звільнена із займаної посади відповідно до Закону України "Про очищення влади";

11) яка була звільнена протягом останніх трьох років із посади керівника державного підприємства у зв'язку із виявленням невідповідності займаній посаді або виконуваній роботі внаслідок недостатньої кваліфікації або систематичним невиконанням без поважних причин посадових обов'язків, або вчиненням за місцем роботи викрадення (у тому числі дрібного) майна державного підприємства, встановленого вироком суду, що набрав законної сили, чи постановою органу, до компетенції якого входить накладення адміністративного стягнення, крім випадків визнання в судовому порядку протиправним рішення про звільнення з цих підстав або скасування обвинувального вироку, рішення суду;

12) яка звільнена за систематичне невиконання без поважних причин обов'язків, покладених на неї законодавством про працю, трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку;

13) повноваження керуючого припиненням якої були припинені протягом останніх трьох років за вчинення дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне невиконання або неналежне виконання обов'язків, що виявило її невідповідність займаній посаді, крім випадків визнання в судовому порядку протиправним рішення про припинення повноважень з цих підстав або скасування обвинувального вироку, рішення суду.

Під грубим чи систематичним невиконанням або неналежним виконанням обов'язків керуючого припиненням розуміються повторювані умисні дії або бездіяльність, що призвели до неможливості завершення процедури припинення об'єкта припинення протягом строку, визначеного законом;

14) яка не відповідає хоча б одній з вимог, передбачених частиною першою цієї статті.

Стаття 7. Повноваження керуючого припиненням

1. З моменту призначення до керуючого припиненням переходять функції щодо управління об'єктом припинення, а також права та обов'язки керівника об'єкта припинення, у тому числі право:

1) вживати заходів, спрямованих на пошук, виявлення та повернення майна об'єкта припинення, що знаходиться у третіх осіб;

2) заявляти до третіх осіб вимоги та/або позови щодо повернення об'єкту припинення сум дебіторської заборгованості;

3) подавати до суду заяви про визнання недійсними правочинів (договорів) об'єкта припинення;

4) залучати на договірних засадах для забезпечення виконання своїх повноважень під час здійснення процедури припинення за рахунок об'єкта припинення інших осіб (аудиторів, юристів, суб'єктів оціночної діяльності – суб'єктів господарювання тощо) шляхом укладення керуючим припиненням відповідних договорів у межах кошторису витрат керуючого припиненням, пов'язаних із здійсненням процедури припинення, затвердженого суб'єктом управління;

5) призначати за рахунок об'єкта припинення проведення аудиторських перевірок та експертиз з питань діяльності об'єкта припинення у межах кошторису витрат керуючого припиненням, пов'язаних з проведенням процедури припинення, затвердженого суб'єктом управління;

6) звертатися за інформацією, у тому числі щодо отримання копій документів, до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, юридичних осіб, у тому числі банків та інших фінансових установ, організацій, громадських об'єднань, а також до фізичних осіб;

7) отримувати від банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей інформацію про наявність рахунків/електронних гаманців та/або стан рахунків/електронних гаманців об'єкта припинення, інформацію про обсяг та обіг коштів/електронних грошей на рахунках у банку/небанківському надавачу платіжних послуг, електронних гаманцях об'єкта припинення, а також інформацію про договори об'єкта припинення про зберігання цінностей або надання йому в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком;

8) звертатися до контролюючих органів із заявами про відстрочення, розстрочення та реструктуризацію грошових зобов'язань та/або податкового боргу, недоїмки із сплати єдиного внеску, а також списання безнадійного податкового боргу;

9) виконувати інші повноваження відповідно до закону.

2. Суб'єкт управління не несе відповідальності за шкоду, заподіяну керуючим припиненням третім особам.

Стаття 8. Строк дії повноважень керуючого припиненням

1. Керуючий припиненням виконує свої повноваження з моменту призначення до завершення або скасування процедури припинення об'єкта припинення, крім випадків дострокового припинення його повноважень.

2. У разі прийняття суб'єктом управління рішення про скасування процедури припинення керуючий припиненням за своєю згодою та за рішенням суб'єкта управління може продовжувати виконувати функції керівника із встановленням йому на час виконання зазначених функцій заробітної плати у розмірі однієї мінімальної заробітної плати за кожний місяць виконання таких функцій до моменту призначення суб'єктом управління іншого керівника підприємства.

Стаття 9. Грошова винагорода керуючого припиненням

1. Керуючий припиненням має право на отримання грошової винагороди, яка складається з основної грошової винагороди та додаткової грошової винагороди.

2. Додаткова грошова винагорода керуючого припиненням визначається в розмірі:

1) 5 (п'ять) відсотків ціни реалізації майна, стягнутого на користь об'єкта припинення, яке на день прийняття рішення про припинення перебувало у третіх осіб;

2) 3 (три) відсотки ціни реалізації майна об'єкта припинення, крім майна, зазначеного у пункті 1 цієї частини;

3) 3 (три) відсотки загальної суми дебіторської заборгованості, стягнутої з боржників об'єкта припинення за позовами, поданими керуючим припиненням.

У разі продажу єдиним лотом майна, зазначеного у пунктах 1 і 2 цієї частини, розмір додаткової грошової винагороди визначається як сума додаткових грошових винагород, вирахована відповідно до пунктів 1 і 2 цієї частини щодо окремих складових цього лота.

У разі прийняття суб'єктом управління рішення про скасування процедури припинення з подальшим прийняттям рішення про приватизацію об'єкта припинення (або його частини) особі, яка виконувала повноваження керуючого припиненням у такій процедурі припинення на день прийняття рішення про її скасування та яка виконує функції керівника державного підприємства відповідно до частини другої статті 8 цього Закону, виплачується додаткова грошова винагорода у розмірі 3 (три) відсотків ціни реалізації активів, проданих у результаті приватизації.

У разі прийняття суб'єктом управління рішення про скасування процедури припинення без подальшого прийняття рішення про приватизацію та якщо майно, зазначене у пункті 1 частини першої цієї статті, не було реалізовано, особі, яка виконувала повноваження керуючого припиненням у такій процедурі припинення на день прийняття рішення про її скасування,

виплачується додаткова грошова винагорода у розмірі 3 (трьох) відсотків вартості такого майна.

У разі прийняття суб'єктом управління рішення про скасування процедури припинення з подальшим прийняттям рішення про приватизацію особи, яка виконувала повноваження керуючого припиненням у такій процедурі припинення на день прийняття рішення про її скасування та яка не продовжила виконувати функції керівника державного підприємства відповідно до частини другої статті 8 цього Закону, виплачується додаткова грошова винагорода, передбачена абзацом сьомим цієї частини, за умови, що відповідне майно не було реалізовано у скасованій процедурі припинення.

3. Право на виплату додаткової грошової винагороди виникає у керуючого припиненням з дня фактичного надходження грошових коштів, передбачених пунктами 1–3 частини другої цієї статті.

У разі прийняття суб'єктом управління рішення про скасування процедури припинення з подальшим прийняттям рішення про приватизацію у особи, яка виконувала повноваження керуючого припиненням у такій процедурі припинення на день прийняття рішення про її скасування та яка виконує функції керівника державного підприємства відповідно до частини другої статті 8 цього Закону, право на виплату додаткової грошової винагороди виникає з дня прийняття рішення (наказу) про завершення процедури приватизації майна об'єкта припинення.

У разі прийняття суб'єктом управління рішення про скасування процедури припинення без подальшого прийняття рішення про приватизацію у особи, яка виконувала повноваження керуючого припиненням у такій процедурі припинення на день прийняття рішення про її скасування, право на виплату додаткової грошової винагороди виникає з дня прийняття рішення про скасування процедури припинення.

4. Основна грошова винагорода керуючому припиненням визначається в розмірі однієї мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня поточного року, за кожний місяць виконання ним повноважень та нараховується керуючому припиненням відповідно до частини п'ятої цієї статті.

5. Основна грошова винагорода нараховується:

1) за період з дня призначення керуючого припиненням до дати затвердження суб'єктом управління проміжного ліквідаційного балансу у процедурі ліквідації або передавального акта/розподільчого балансу у процедурі реорганізації, поданого керуючим припиненням;

2) за період з дня затвердження суб'єктом управління проміжного ліквідаційного балансу у процедурі ліквідації або передавального акта/розподільчого балансу у процедурі реорганізації, поданого керуючим припиненням, до дати внесення до Єдиного державного реєстру юридичних

осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань запису про припинення об'єкта припинення.

У разі прийняття рішення про скасування процедури припинення основна грошова винагорода нараховується за період з дня призначення керуючого припиненням до дати прийняття такого рішення.

6. Основна грошова винагорода виплачується за рахунок грошових коштів об'єкта припинення, у тому числі отриманих внаслідок реалізації його майна під час здійснення процедури припинення.

У разі якщо в об'єкта припинення відсутні будь-які активи, що можуть бути реалізовані, основна грошова винагорода керуючому припиненням може виплачуватися суб'єктом управління за рахунок бюджетних призначень за спеціальним фондом Державного бюджету України.

Строк виплати основної грошової винагороди керуючому припиненням визначається суб'єктом управління.

Стаття 10. Витрати, пов'язані із здійсненням процедури припинення

1. До витрат, пов'язаних із здійсненням процедури припинення, належать:

1) витрати на виплату основної та додаткової грошових винагород керуючому припиненням;

2) витрати, пов'язані з утриманням і збереженням майна (активів) об'єкта припинення;

3) витрати на проведення оцінки та здійснення продажу майна (активів) об'єкта припинення (у випадках, встановлених законом);

4) витрати на проведення аудиту;

5) витрати на оплату адміністративних та нотаріальних послуг;

6) витрати на виготовлення технічної документації;

7) витрати на оплату послуг осіб, залучених керуючим припиненням для забезпечення виконання своїх повноважень;

8) витрати на сплату податків і зборів (обов'язкових платежів);

9) витрати на виплату заробітної плати та вихідної допомоги звільненим працівникам об'єкта припинення та нараховані на ці суми страхові внески на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування та інше соціальне страхування;

10) судовий збір та інші судові витрати;

11) інші витрати, пов'язані із здійсненням процедури припинення.

2. Для отримання компенсації витрат керуючий припиненням надає суб'єкту управління документальне підтвердження витрат (договори, акти виконаних робіт або наданих послуг, чеки, квитанції, накладні тощо) з обґрунтуванням необхідності здійснення таких витрат у межах кошторису витрат керуючого припиненням, пов'язаних із здійсненням процедури припинення, затвердженого суб'єктом управління.

3. Витрати, пов'язані із здійсненням процедури припинення, компенсуються за рахунок грошових коштів об'єкта припинення, отриманих в результаті реалізації його майна під час здійснення процедури припинення, або за рахунок бюджетних призначень за спеціальним фондом Державного бюджету України. Склад та розмір таких витрат повинні бути документально підтверджені, економічно обґрунтовані та не суперечити вимогам законодавства. Зазначені витрати підлягають обов'язковому погодженню з суб'єктом управління об'єкта припинення в порядку, визначеному цим Законом.

У разі якщо в об'єкта припинення відсутні будь-які активи, що можуть бути реалізовані, витрати керуючого припиненням можуть компенсуватися суб'єктом управління за рахунок державного бюджету.

Розділ III. ПОРЯДОК ПРИПИНЕННЯ

Стаття 11. Рішення про припинення державного підприємства

1. Суб'єкт управління може прийняти рішення про припинення державного підприємства, щодо якого не прийнято рішення про приватизацію та не відкрито провадження у справі про банкрутство, з однієї з таких підстав:

- 1) не подано річну та проміжну фінансову звітність суб'єкту управління;
- 2) не подано річну та проміжну фінансову звітність до органу, до сфери управління якого належало таке державне підприємство;
- 3) не проведено відповідно до законодавства інвентаризацію об'єктів державної власності, балансоутримувачем яких є таке державне підприємство;
- 4) запис про майно, щодо якого державне підприємство є балансоутримувачем, відсутній в Єдиному реєстрі об'єктів державної власності;
- 5) не здійснюється діяльність за основним видом економічної діяльності;

6) діяльність не відповідає меті створення такого підприємства, що зазначена в рішенні про його створення або статуті (положенні);

7) основні засоби для здійснення основного виду господарської діяльності непридатні або відсутні;

8) статут не відповідає вимогам законодавства;

9) наявність запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань про недійсність свідоцтва про державну реєстрацію такого підприємства.

Рішення про припинення державного підприємства приймається шляхом видачі відповідного організаційно-розпорядчого документа.

2. Рішення про припинення обов'язково має містити:

1) інформацію про призначення керуючого припиненням;

2) реєстраційний номер облікової картки платника податків (ПН) керуючого припиненням або серію (за наявності) та номер паспорта – для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової карти платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією (за наявності) та номером паспорта; ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України об'єкта припинення;

3) відомості про порядок і строк пред'явлення кредитором своїх вимог до об'єкта припинення;

4) строк проведення процедури припинення об'єкта припинення;

5) строк подання керуючим припиненням суб'єкту управління плану-графіка та звіту про здійснення процедури припинення;

6) підстави, передбачені частиною першою цієї статті, для прийняття рішення про припинення.

Стаття 12. Строк проведення процедури припинення

1. Суб'єктом управління встановлюється строк проведення процедури припинення об'єкта припинення, який становить шість місяців.

2. Строк проведення процедури припинення, визначений частиною першою цієї статті, може бути продовжений за рішенням суб'єкта управління.

Стаття 13. Повідомлення про початок процедури припинення

1. Суб'єкт управління протягом трьох робочих днів з дати прийняття рішення про припинення публікує інформаційне повідомлення на своєму офіційному веб-сайті, що обов'язково має містити інформацію про найменування та інші реквізити об'єкта припинення, відомості про порядок і строк пред'явлення кредитором своїх вимог до об'єкта припинення.

2. Керуючий припиненням або його представник, що діє на підставі довіреності, зобов'язаний протягом трьох робочих днів з дати прийняття рішення про припинення письмово повідомити орган, що здійснює державну реєстрацію, про початок процедури припинення шляхом подання державному реєстратору за місцем державної реєстрації об'єкта припинення рішення суб'єкта управління про припинення об'єкта припинення.

3. Керуючий припиненням зобов'язаний протягом трьох робочих днів з дати прийняття рішення про припинення письмово повідомити контролюючі органи за місцем обліку платника податків про початок процедури припинення об'єкта припинення.

Стаття 14. План-графік та звіт про проведення процедури припинення

1. Протягом п'яти робочих днів з дати призначення керуючий припиненням зобов'язаний подати суб'єкту управління в електронній формі з використанням кваліфікованого електронного підпису або у паперовому вигляді план-графік, складений за встановленою типовою формою, з обґрунтуванням необхідності проведення кожного заходу та очікуваного результату.

Типова форма плану-графіка встановлюється суб'єктом управління.

2. Суб'єкт управління протягом 10 робочих днів з дати одержання відповідного плану-графіка надає свій висновок про його погодження або відмову у погодженні.

3. Висновок про погодження або відмова у погодженні плану-графіка надається у формі листа, який підписує керівник суб'єкта управління.

У разі ненадання суб'єктом управління висновку про погодження або відмови у погодженні плану-графіка протягом 10 днів з дати одержання відповідного плану-графіка, такий план-графік вважається погодженим за принципом мовчазної згоди.

4. Якщо план-графік не відповідає вимогам цього Закону або заходи, зазначені керуючим припиненням у плані-графіку не є обґрунтованими, суб'єкт управління відмовляє в його погодженні із зазначенням недоліків такого плану-графіка. У такому разі керуючий припиненням зобов'язаний

протягом 10 робочих днів з дня отримання листа про відмову у погодженні плану-графіка усунути виявлені недоліки та повторно подати план-графік на погодження.

Суб'єкт управління протягом 10 робочих днів з дати одержання оновленого плану-графіка з усуненими недоліками надає висновок про його погодження або відмову у погодженні.

5. Під час розгляду плану-графіка суб'єкт управління має право визначити додаткові заходи, що має здійснити керуючий припиненням, визначити строки їх виконання та повідомити про це керуючого припиненням.

6. Керуючий припиненням не менше одного разу на два місяці подає суб'єкту управління за встановленою типовою формою звіт про виконану роботу згідно з планом-графіком. Типова форма звіту встановлюється суб'єктом управління.

7. Невиконання, неналежне виконання керуючим припиненням без поважних причин обов'язкових заходів у строки, передбачені планом-графіком, або незгода виконувати додатково визначені суб'єктом управління у плані-графіку заходи може бути підставою для припинення повноважень та призначення іншого керуючого припиненням.

Стаття 15. Зобов'язання об'єкта припинення

1. Строк пред'явлення кредитором своїх вимог до об'єкта припинення становить два місяці з дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань запису про рішення суб'єкта управління щодо припинення об'єкта припинення.

2. Вимоги кредитора, заявлені після спливу строку, встановленого частиною першою цієї статті, задовольняються з майна об'єкта припинення, що залишилося після задоволення вимог кредиторів, заявлених своєчасно.

3. Щодо кожної заявленої кредитором вимоги керуючий припиненням повідомляє кредитора про прийняте рішення не пізніше 30 днів з дати отримання відповідної вимоги.

4. Права та обов'язки юридичної особи – правонаступника за зобов'язаннями об'єкта припинення, що припиняється шляхом реорганізації, визначаються законодавством.

Стаття 16. Обов'язки керуючого припиненням

1. До затвердження проміжного ліквідаційного балансу керуючий припиненням зобов'язаний:

1) повідомити суб'єкта управління про участь об'єкта припинення в інших юридичних особах або надати відомості про створені об'єктом припинення господарські товариства, дочірні підприємства, представництва, філії, відокремлені підрозділи тощо;

2) здійснити аналіз даних бухгалтерського обліку та інших документів об'єкта припинення з метою отримання відомостей про доходи, видатки, активи та зобов'язання, кредиторську та дебіторську заборгованість;

3) вжити всіх можливих заходів щодо стягнення дебіторської заборгованості, зокрема заявити вимоги та/або позови про стягнення заборгованості з боржників об'єкта припинення;

4) вжити заходів щодо інвентаризації майна об'єкта припинення, а також майна його філій та представництв, дочірніх підприємств, господарських товариств, а також майна, що підтверджує його корпоративні права в інших юридичних особах, виявляти майно, яке перебуває у третіх осіб, та вживати заходів щодо його повернення;

5) забезпечити проведення незалежної оцінки майна об'єкта припинення у випадках, встановлених законом;

6) вжити заходів щодо закриття відокремлених підрозділів об'єкта припинення (філій, представництв);

7) забезпечити звільнення працівників об'єкта припинення відповідно до законодавства про працю;

8) до завершення строку пред'явлення вимог кредиторів вжити заходів щодо закриття рахунків, відкритих у фінансових установах, крім рахунка (у національній валюті), який визначений керуючим припиненням для здійснення процедури припинення, у тому числі для розрахунків з кредиторами під час процедури припинення об'єкта припинення.

2. Не пізніше 95 (дев'яносто п'яти) днів після внесення запису про державну реєстрацію припинення об'єкта припинення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань керуючий припиненням складає та подає на затвердження суб'єкту управління:

1) пропозиції з обґрунтуванням щодо подальшого ходу та завершення процедури припинення, що може передбачати:

продаж майна об'єкта припинення у процесі приватизації; або

продаж майна об'єкта припинення у процедурі припинення; або

звернення до суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство;

2) проміжний ліквідаційний баланс (у разі ліквідації), що включає відомості про склад майна об'єкта припинення, перелік пред'явлених кредиторами вимог та результат їх розгляду;

3) передавальний акт (у разі злиття, приєднання або перетворення) або розподільчий баланс (у разі поділу), який має містити положення про правонаступництво щодо майна, прав та обов'язків об'єкта припинення, що припиняється шляхом поділу, стосовно всіх його кредиторів та боржників, включаючи зобов'язання, які оспоруються сторонами.

3. Невідповідність передавального акта або розподільчого балансу вимогам, встановленим цією статтею, є підставою для відмови у внесенні до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань запису про припинення об'єкта припинення та в державній реєстрації юридичних осіб – правонаступників.

4. У разі виявлення фактів протиправних дій або бездіяльності працівників об'єкта припинення та/або будь-яких інших осіб стосовно об'єкта припинення керуючий припиненням зобов'язаний звернутися до правоохоронних органів із заявою про вчинення кримінального правопорушення, а також заявити від імені та в інтересах об'єкта припинення цивільні позови про відшкодування шкоди (збитків), заподіяної об'єкту припинення.

Стаття 17. Дії, що вчиняються у разі недостатності майна об'єкта припинення

1. Керуючий припиненням у місячний строк з дня затвердження проміжного ліквідаційного балансу, який свідчить про наявність ознак неплатоспроможності об'єкта припинення, зобов'язаний звернутися до суду із заявою про відкриття провадження у справі про банкрутство щодо об'єкта припинення відповідно до законодавства.

Стаття 18. Подання звітності

1. До моменту затвердження ліквідаційного балансу керуючий припиненням складає та подає до податкових органів та Пенсійного фонду України, а також до інших органів державної влади звітність об'єкта припинення за останній звітний період відповідно до вимог законодавства.

Стаття 19. Продаж майна та задоволення вимог кредиторів

1. Виплата грошових сум кредиторам об'єкта припинення, у тому числі за податками, зборами, єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що належить сплатити до державного або місцевого бюджету, Пенсійного фонду України, здійснюється у порядку черговості, встановленому статтею 112 Цивільного кодексу України, з урахуванням вимог частини другої статті 16 цього Закону та особливостей, встановлених цією статтею.

2. Виплати кредиторам здійснюються після компенсації витрат, пов'язаних із здійсненням процедури припинення, крім виплат:

1) кредиторам, вимоги яких забезпечені заставою майна об'єкта припинення (забезпечені кредитори);

2) кредиторам, вимоги яких підтверджуються виконавчим документом, на підставі якого відкрито виконавче провадження, із внесенням відповідного запису до Єдиного реєстру боржників.

3. У разі недостатності в об'єкта припинення грошових коштів для компенсації витрат та задоволення вимог кредиторів керуючий припиненням у порядку, визначеному цим Законом, компенсує витрати та задовольняє вимоги кредиторів за рахунок грошових коштів, отриманих від реалізації майна об'єкта припинення.

4. Продаж майна об'єкта припинення здійснюється виключно на електронних аукціонах. Продаж такого майна, підготовка та проведення електронних аукціонів здійснюються в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України для відчуження об'єктів державної власності відповідно до статті 5 Закону України "Про управління об'єктами державної власності".

Початкова вартість майна об'єкта припинення визначається на підставі звіту суб'єкта оціночної діяльності про ринкову вартість майна об'єкта припинення, що має відповідати вимогам Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні".

Першочергово пропонується для продажу майно об'єкта припинення виключно у складі майнового комплексу єдиним лотом. Якщо три електронні аукціони з продажу майна об'єкта припинення у складі майнового комплексу визнано такими, що не відбулися, керуючий припиненням здійснює продаж такого майна окремими лотами за рішенням суб'єкта управління об'єкта припинення у встановленому законодавством порядку. При цьому продаж майна окремими лотами не допускається у разі відкритих виконавчих проваджень або внесення записів щодо об'єкта припинення до Єдиного реєстру боржників.

Майновий комплекс для цілей цього Закону – це сукупність рухомого та нерухомого майна об'єкта припинення, що обліковується на його балансі.

Переможець аукціону набуває право власності на майно об'єкта припинення виключно після повної оплати вартості придбаного майна відповідно до порядку, передбаченого абзацом першим цієї частини.

Керуючий припиненням зобов'язаний не пізніше 10 банківських днів після зарахування грошових коштів від продажу майна на рахунок об'єкта припинення забезпечити задоволення вимог кредиторів, вимоги яких визнані керуючим припиненням.

Залишок коштів від реалізації майна об'єкта припинення використовується керуючим припиненням для фінансування витрат у процедурі припинення, а після їх компенсації залишок коштів перераховується до спеціального фонду Державного бюджету України.

5. У разі відкритих виконавчих проваджень щодо об'єкта припинення або внесення записів до Єдиного реєстру боржників щодо об'єкта припинення керуючий припиненням має право за погодженням з суб'єктом управління здійснити продаж майна у складі майнового комплексу єдиним лотом, за умови якщо вартість майна об'єкта припинення, визначена з метою формування початкової вартості на електронному аукціоні, перевищує більш ніж на 20 відсотків обсяг визнаної керуючим припиненням кредиторської заборгованості, з такими особливостями:

1) наявність виконавчих проваджень та відповідних записів у Єдиному реєстрі боржників щодо об'єкта припинення не є підставою для відмови у нотаріальному посвідченні правочину з продажу цього майна або підставою для відмови у видачі свідоцтва про придбання майна з прилюдних торгів (аукціонів);

2) керуючий припиненням зобов'язаний не пізніше 10 банківських днів після зарахування грошових коштів від продажу майна на рахунок об'єкта припинення письмово повідомити кредиторів та орган державної виконавчої служби і приватного виконавця, у яких виконавче провадження перебуває на виконанні, про можливість виконання зобов'язання, та після отримання необхідних реквізитів виконати зазначені зобов'язання.

6. Майно об'єкта припинення, крім майна, що не підлягає відчуженню відповідно до законодавства, що залишилося після компенсації витрат, пов'язаних з виконанням повноважень керуючого припиненням та задоволенням вимог кредиторів, підлягає реалізації в порядку, передбаченому частиною четвертою цієї статті. Кошти, отримані від реалізації такого майна, перераховуються до спеціального фонду Державного бюджету України.

Стаття 20. Ліквідаційний баланс

1. Після завершення розрахунків з кредиторами керуючий припиненням складає ліквідаційний баланс та подає його на затвердження суб'єкту управління.

2. Суб'єкт управління затверджує ліквідаційний баланс протягом 10 робочих днів з дня його надходження.

3. Якщо суб'єкт управління відмовляє у затвердженні ліквідаційного балансу із зазначенням недоліків такого ліквідаційного балансу, керуючий припиненням зобов'язаний протягом 10 робочих днів з дня отримання листа про відмову у затвердженні ліквідаційного балансу усунути виявлені недоліки та повторно подати такий баланс на затвердження.

Суб'єкт управління затверджує оновлений ліквідаційний баланс протягом 10 робочих днів з дня його надходження.

Стаття 21. Зберігання архівних документів

1. У разі ліквідації об'єкта припинення відповідна державна архівна установа зобов'язана прийняти архівні документи об'єкта припинення на зберігання без додаткових умов та видати керуючому припиненням довідку про прийняття документів, що відповідно до закону підлягають довгостроковому зберіганню.

Стаття 22. Завершення процедури припинення

1. Керуючий припиненням забезпечує подання документів до державного реєстратора для проведення державної реєстрації припинення об'єкта припинення.

2. У разі припинення об'єкта припинення, зобов'язаного згідно із законодавством передати територіальній громаді об'єкти житлового фонду, у тому числі гуртожитки, заклади дошкільної освіти та об'єкти комунальної інфраструктури, керуючий припиненням передає такі об'єкти, а орган місцевого самоврядування зобов'язаний їх прийняти без додаткових умов у порядку, встановленому законом.

Стаття 23. Особливості припинення державних підприємств, єдиний майновий комплекс яких реалізовано у процедурі приватизації

1. Після укладення договору купівлі-продажу з переможцем аукціону з продажу єдиного майнового комплексу державного підприємства (далі – покупець) суб'єкт управління державного підприємства приймає рішення про ліквідацію цього державного підприємства або його реорганізацію шляхом приєднання до покупця за його пропозицією. У разі якщо покупець є фізичною особою або акціонерним товариством, суб'єкт управління державного підприємства приймає рішення про припинення державного підприємства шляхом його ліквідації. Керуючим припиненням такого державного підприємства може бути призначено представника покупця.

2. У разі призначення керуючим припиненням представника покупця у порядку, передбаченому частиною першою цієї статті, положення цього Закону щодо фінансування та компенсації витрат, пов'язаних із здійсненням процедури припинення, не застосовуються.

3. Покупець зобов'язаний протягом трьох місяців з моменту прийняття рішення про припинення об'єкта припинення виступити замовником та оплатити послуги з підготовки документів об'єкта припинення, що підлягають обов'язковому архівному зберіганню, у встановленому для передачі таких документів до архівних установ порядку. Передача документів до архівних установ здійснюється керуючим припиненням.

4. У разі невиконання покупцем умов, передбачених частиною третьою цієї статті, суб'єкт управління має право самостійно здійснити такі дії, а покупець зобов'язаний компенсувати їхню повну вартість.

Розділ IV. ОСОБЛИВОСТІ РЕОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Стаття 24. Реорганізація об'єкта припинення

1. Реорганізація об'єкта припинення шляхом злиття, приєднання, поділу та перетворення здійснюється відповідно до Цивільного кодексу України.

2. Керуючий припиненням об'єкта припинення, майно якого передано у податкову заставу, у випадку реструктуризації податкового боргу зобов'язаний діяти у порядку, передбаченому Податковим кодексом України.

Розділ V. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Стаття 25. Здійснення видатків за рахунок спеціального фонду Державного бюджету України

1. У разі недостатності грошових коштів на рахунку об'єкта припинення для проведення заходів, пов'язаних з припиненням, за рахунок грошових коштів спеціального фонду Державного бюджету України здійснюються такі видатки:

- 1) фінансування витрат, пов'язаних із здійсненням процедури припинення об'єктів припинення;
- 2) компенсація витрат керуючому припиненням, пов'язаних із здійсненням процедури припинення об'єктів припинення;
- 3) оплата основної та додаткової грошових винагород керуючому припиненням;
- 4) ініціювання відкриття та здійснення процедур банкрутства об'єкта припинення.

Стаття 26. Звітність керуючого припиненням

1. Звіт про надходження та цільове використання коштів державного бюджету для реалізацій заходів, пов'язаних з припиненням об'єкта припинення, подається керуючим припиненням суб'єкту управління один раз на два місяці.

Розділ VI. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Пункт 8¹ частини першої статті 49 Закону України "Про нотаріат" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383 із наступними змінами) доповнити абзацом третім такого змісту:

"Внесення до Єдиного реєстру боржників державного підприємства не є підставою для відмови у посвідченні договору купівлі-продажу, укладеного у процедурі припинення державного підприємства, відповідно до Закону України "Про особливості припинення державних підприємств за рішенням Фонду державного майна України".

3. Фонду державного майна України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом розробити нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону.

4. Голови ліквідаційних комісій та комісій з реорганізації, ліквідатори, які виконують свої повноваження на день набрання чинності цим Законом, вважаються керуючими припиненням та до них застосовуються положення цього Закону.

Повноваження членів ліквідаційних комісій та комісій з реорганізації припиняються з дня набрання чинності цим Законом.

Ліквідаційні комісії/ліквідатори та комісії з реорганізації державних підприємств, єдині майнові комплекси яких були продані у процедурі приватизації, що діяли на день набрання чинності цим Законом, діють до моменту припинення повноважень. Положення цього Закону щодо фінансування та компенсації витрат, пов'язаних із здійсненням процедури припинення, до таких комісій або ліквідаторів не застосовуються.

5. Тимчасово, до затвердження порядку конкурсного відбору щодо призначення та звільнення від виконання повноважень керуючого припиненням, призначення керуючого припиненням здійснюється суб'єктом управління з переліку арбітражних керуючих, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України, які є досвідченими і висококваліфікованими арбітражними керуючими або які протягом останніх трьох років здійснювали повноваження розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора у справах про банкрутство державних підприємств або господарських товариств, у статутному капіталі яких більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, за умови що протягом строку здійснення таких повноважень стосовно таких арбітражних керуючих не застосовувалися дисциплінарні стягнення і вони не притягалися до цивільно-правової, адміністративної чи кримінальної відповідальності, наданого Міністерством юстиції України суб'єкту управління на його запит.

6. Тимчасово, до припинення чи скасування воєнного стану, критерії, зазначені у пунктах 1–3 частини першої статті 11 цього Закону, застосовуються з урахуванням особливостей, що діють під час дії воєнного стану.

7. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України

м. Київ
11 квітня 2023 року
№ 3037-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ